

gå ind og se på, hvor de faktuelle fejl er, men jeg har bestemt ikke med det her haft hverken mandat eller lyst til at gå ind og åbne for en ny omgang med nye penge. Hvis der er lavet fejl, så er det noget andet, så må forligskredsen jo selvfølgelig finde ud af, hvad det er, der er sket. Men jeg lukker ikke op for nye penge.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Så vil jeg spørge på en lidt anden måde. De fleste penge er fordelt ved gennemsnitsbetragtninger – også de sidste penge, man fandt til at dække udgifterne ved overførslen af de amtskommunale opgaver. Det var 424 mio. kr. De blev gennemsnitligt fordelt. Hvis det nu viser sig at være en fejl, fordi udgifterne ikke er gennemsnitlige i hele landet, men meget specifikt er højere f.eks. i nogle af de lidt større kommuner, hvor institutionerne ligger, er det så en fejl, som vi med hr. Allan Niebuhrs medhjælp kan få De Konservative til at kigge lidt ekstra på?

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Jeg er lidt ked af, at fru Karen Klint skulle bruge sit sidste spørgsmål på det, for jeg bliver nødt til at sige, at det er så specifikt et spørgsmål, at jeg synes, man bør gemme det, til der kommer en kompetent person, der har haft med det her område at gøre, og som vil kunne svare på det. Jeg er ikke klædt på til at besvare det spørgsmål, så jeg synes, man skal gemme det, til der kommer en kompetent person på talerstolen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja tak. Der er ikke flere spørgsmål, derfor går vi videre til næste ordfører. Det er fru Margrethe Vestager.

Margrethe Vestager (RV):

Forespørgslen i dag er affødt af det paradoks, som man kunne kalde de store tals magi og de små tals tyranni. Regeringen siger, at der aldrig har været så mange penge til rådighed for kommunerne som i dag, og samtidig oplever mange kommuner, at de for at få budgettet for 2007 til at hænge sammen må fortsætte med at gennemføre besparelser.

Det kan være, at den enkelte kommunes økonomi kan synes finansministeren ubetydelig – man skal jo se tingene under et, som Venstres ordfører gentog og gentog – men ikke desto mindre er det jo den enkelte kommunes økono-

mi, der er fundamentet for det, som borgerne i den enkelte kommune oplever som velfærds-samfundet.

Hvordan kan det så hænge sammen, det her med de store tals magi og de små tals tyranni? En ting er, at man kan have forskellige opfattelser af og meninger om en ting, en politisk genstand, noget andet er, at man vel næppe kan tælle pengene på den enkelte kommunes budget på flere forskellige måder. Der burde kunne skaffes klarhed over hver enkelt kommunes økonomi, sådan at vi havde et egentligt grundlag for at fortsætte den her diskussion.

Jeg synes, det er meget positivt med de ordførertilkendegivelser, der er kommet om, at det er en interesse, som man deler.

Kl. 18.30

Men det kan jo være, at det ikke kun er et spørgsmål om, hvorvidt regeringen har ret eller uret i, at der er penge nok. Det er også et spørgsmål om, hvordan og til hvad pengene skal bruges. Regeringen har skabt et forventningspres om stadig mere og bedre service, frit valg og lave priser, uanset den enkelte kommunes økonomi. Regeringen har med sine valgløfter lagt beslag på det kommunale råderum, og uanset hvad man måtte kunne blive enige om lokalt, skal regeringens valgløfter gennemføres.

Regeringen har med sin styringstænkning lagt stadig strammere bånd ind for, hvad kommunerne i virkeligheden selv kan prioritere, uanset at det hidtil har været en af styrkerne både i udviklingen af den offentlige sektor og i samspillet mellem den private og den frivillige sektor, at man kan gøre tingene på mange forskellige måder, fordi man har friheden til at prioritere lokalt.

Den samlede strukturreform er måske nok udgiftsneutral set fra regeringens høje taburetter, men ikke i den enkelte kommune. Der bruges penge på sammenlægninger, organisering af de nye opgaver, konferencer, medarbejdere osv. Det går med andre ord den helt forkerte vej.

For det første bør vi efter Det Radikale Venstres mening i stedet arbejde målrettet for at afstemme forventningerne mellem borgerne og kommunen og også mellem den private og offentlige sektor. Der er brug for en lokal debat om prioriteringerne og ikke bare om løfter ovenfra, der skal realiseres af kommunerne.

For det andet bør vi sikre åbenhed og gennemsigtighed i den kommunale økonomi. Da regeringen indgik aftalen om strukturreformen med Dansk Folkeparti, sejlede alting, og vi fik jo